

Skarga wniesiona w dniu 18 listopada 2022 r. – LG i in./Komisja**(Sprawa T-730/22)**

(2023/C 35/92)

Język postępowania: angielski

Strony*Strona skarżąca:* LG i siedmiu pozostałych skarżących (przedstawiciele: adwokaci A. Sigal i M. Teder)*Strona pozwana:* Komisja Europejska**Żądania**

Skarżące wnoszą do Sądu o:

- stwierdzenie, że pozwana działała niezgodnie z prawem, na podstawie art. 9 ust. 4 rozporządzenia (UE, Euratom) nr 883/2013 ⁽¹⁾, zmienionego rozporządzeniem (UE, Euratom) 2020/2223 ⁽²⁾, nie wysyłając skarżącym dostatecznie szczegółowego i jasnego opisu faktów, objaśniającego, czy i w jaki sposób działania skarżących spowodowały zdaniem OLAF-u szkodę po stronie Unii, oraz nie dając skarżącym dodatkowej możliwości przedstawienia uwag w przedmiocie takiego opisu faktów; oraz
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi skarżące podnoszą dwa zarzuty.

1. Zarzut pierwszy, dotyczący beczynności OLAF-u w zakresie, w jakim nie zapewnił on skarżącym, którzy zostali wskazani jako osoby objęte dochodzeniem OLAF-u, sensownej możliwości przedstawienia uwag w przedmiocie dotyczących ich faktów zgodnie z art. 9 ust. 4 i art. 9b ust. 1 i 2 rozporządzenia (UE, Euratom) nr 883/2013, zmienionego rozporządzeniem (UE, Euratom) 2020/2223.
2. Zarzut drugi, dotyczący tego, że OLAF nie działał zgodnie z zasadą dobrej administracji, nie podając, wraz z przekazanym skarżącym opisem faktów, wstępnych zarzutów stawianych skarżącym, pozwalających im ocenić znaczenie wskazanych faktów i przedstawić uwagi w przedmiocie takich faktów.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 883/2013 z dnia 11 września 2013 r. dotyczące dochodzeń prowadzonych przez Europejski Urząd ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF) oraz uchylające rozporządzenie (WE) nr 1073/1999 Parlamentu Europejskiego i Rady i rozporządzenie Rady (Euratom) nr 1074/1999 (Dz.U. 2013, L 248, s. 1).

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2020/2223 z dnia 23 grudnia 2020 r. zmieniające rozporządzenie (UE, Euratom) nr 883/2013 w odniesieniu do współpracy z Prokuraturą Europejską i skuteczności dochodzeń prowadzonych przez Europejski Urząd ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (Dz.U. 2020, L 437, s. 49).

Skarga wniesiona w dniu 25 listopada 2022 r. – Mazepin/Rada**(Sprawa T-743/22)**

(2023/C 35/93)

Język postępowania: angielski

Strony*Strona skarżąca:* Nikita Dmitrievich Mazepin (Moskwa, Rosja) (przedstawiciele: adwokaci D. Rovetta, M. Campa, M. Moretto, V. Villante, T. Marembert i A. Bass)*Strona pozwana:* Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Rady (WPZiB) 2022/1530 z dnia 14 września 2022 r. zmieniającej decyzję 2014/145/WPZiB w sprawie środków ograniczających w związku z działaniami podważającymi integralność terytorialną, suwerenność i niezależność Ukrainy lub im zagrażającymi ⁽¹⁾;
- stwierdzenie nieważności rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) 2022/1529 z dnia 14 września 2022 r. wykonującego rozporządzenie (UE) nr 269/2014 w sprawie środków ograniczających w odniesieniu do działań podważających integralność terytorialną, suwerenność i niezależność Ukrainy lub im zagrażających ⁽²⁾;
- stwierdzenie nieważności decyzji utrzymującej nazwisko skarżącego w wykazie osób i podmiotów objętych środkami ograniczającymi na mocy decyzji Rady 2014/145/WPZiB ⁽³⁾, zmienionej decyzją Rady (WPZiB) 2022/1530, a także na mocy rozporządzenia (UE) nr 269/2014, wykonanego rozporządzeniem wykonawczym (UE) 2022/1529 w sprawie środków ograniczających w odniesieniu do działań podważających integralność terytorialną, suwerenność i niezależność Ukrainy lub im zagrażających;

zwanych dalej, łącznie, „zaskarżonymi aktami”, w zakresie, w jakim zaskarżone akty utrzymują nazwisko skarżącego w wykazie osób i podmiotów objętych środkami ograniczającymi.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi sześć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy, dotyczący naruszenia obowiązku uzasadnienia, art. 296 TFUE i art. 41 ust. 2 lit. c) karty praw podstawowych, a także prawa do skutecznej ochrony sądowej i art. 47 karty.
2. Zarzut drugi, dotyczący błędu w ocenie.
3. Zarzut trzeci, dotyczący oczywistego błędu w ocenie, braku przestrzegania ciężaru dowodu i naruszenia kryteriów umieszczenia w wykazie wymienionych w art. 1 ust. 1 lit. e) i art. 2 ust. 1 lit. g) decyzji Rady 2014/145/WPZiB z dnia 17 marca 2014 r., a także w art. 3 ust. 1 lit. g) rozporządzenia Rady (UE) nr 269/2014 z dnia 17 marca 2014 r., które to obydwa akty prawne dotyczą środków ograniczających w związku z działaniami podważającymi integralność terytorialną, suwerenność i niezależność Ukrainy lub im zagrażającymi.
4. Zarzut czwarty, dotyczący naruszenia zasady proporcjonalności, braku przestrzegania ciężaru dowodu i naruszenia praw podstawowych do własności i swobody przedsiębiorczości skarżącego, o których mowa w art. 16 i 17 karty praw podstawowych.
5. Zarzut piąty, dotyczący naruszenia podstawowej zasady niedyskryminacji.
6. Zarzut szósty, dotyczący naruszenia istotnych wymogów proceduralnych, naruszenia prawa do obrony i obowiązku Rady związanego z okresowym przeglądem sankcji.

⁽¹⁾ Dz.U. 2022, L 239, s. 149.

⁽²⁾ Dz.U. 2022, L 239, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. 2014, L 78, s. 16.

Skarga wniesiona w dniu 1 grudnia 2022 r. – Mazzone/Parlament

(Sprawa T-751/22)

(2023/C 35/94)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Antonio Mazzone (Neapol, Włochy) (przedstawiciel: adwokat M. Paniz)

Strona pozwana: Parlament Europejski